114. УСКЛИК ПРИ РАСТАНКУ

- 2. Слогом се красном ми здружисмо овде, Блажене часе памти овај дом; Срце се к' срцу приљубило беше, Дуси лећаху Оцу небесном; Појасмо овде удруженом снагом, У славу Спаса, Цару части славном.
- 3. За то у груд'ма нашим љубав влада, Коју нам Христос заповеди Спас, Да сваки међ' нам истинито љуби - Ма крст, јад, руга и смрт снашла нас! Он кој' је с' крстом напред иш'о овде, С' љубављу некад примиће нас онде.
- 4. Па сада с' Богом, о премила браћо, Искрено с' вама праштамо се сад! Ако л' и опет нама дато буде Очима тела видити се кад, Срце ће наше сласт осећат' силну, Нашавши опет ту љубав обилну.
- 5. Ако л' је друкче за нас одређено, И више овде не видимо с' ми; Ако нам живот хитрије протече, Нег' што сад овде помишљамо сви; Тад' нек нас Господ у град' мира здружи, Где месец, сунце не треба да служи.
- б. Пруж'те нам дакле сад братинске руке, Прим'те опроштај од нас, љубазни!
 О да би Господ сваком подарио, Љубезна децо, конац блажени;
 У оне пределе гледамо ми там', Где ћемо бити здружени с' јагњетом.
- 7. Ми полазимо, ви здрави остајте! И држ'те с' тврдо Спаса свог, Христа! И реч Му никад не изостављајте, Реч Тога, кој' је нам све и сва, Нек се душману не врати ни једно! Држите тврдо, сви слово Христово!

8. Па сада: с' Богом! - пружимо си руке, Последњи пут зар састасмо се ми! Нек сви на Спаса, Господа гледамо,

Јер Он је пут наш, кој' к' небу води!

Благодат Христа нек буде са свима!

Тад' завапимо срцем и устима: